

Denne Ændring begrundedes med, at det er af Betydning, at Formanden for Beskæftigelsesudvalgene indtager en neutral Holdning i Forholdet mellem Arbejdsgivere og Arbejdere.

Der var i Folketinget delte Meninger om Lovforslaget. Dette henvistes efter 1. Behandling til et Udvalg, der ikke afgav Betænkning.

16. Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 120 af 7. Maj 1937 om Lærlingeforholdet. (Arbejdsminister Marius Sørensen). [A. Sp. 4771].

Fremsat i *Landstinget* $\frac{2}{4}$ (L. Sp. 877). 1. Beh. $\frac{7}{4}$ (L. Sp. 881). Partiernes Ordførere: Eiler Jensen, Melchior Kjeldsen, Bouet, Axel Christensen og Chr. Nielsen. Henvist til Udvalg paa 15 Medlemmer (Eiler Jensen, Bjørklund, Johs. E. Larsen, P. Mortensen [Formand], Anna Rasmussen, Willumsen, Wittrup, Henry L. W. Jensen, Jens Jensen, Melchior Kjeldsen, Moesgaard, Bouet, Foss, Jørgen Otsen og Axel Christensen).

Lovforslaget indeholdt for det første en Bestemmelse om, at *Lærekontrakter* angaaende Læreforhold uden for København og Frederiksberg skulde forelægges det stedlige *Arbejdsanvisningskontor* i Stedet for som hidtil den stedlige Politivirighed.

Til Begrundelse heraf anføres i Bemærkningerne til Lovforslaget:

Efter Politiets Opløsning i September 1944 blev ved Justitsministeriets Bekendtgørelse af 7. November 1944 det Politimestrene i Henhold til Lærlingelovens § 1 paahvilende Hverv med Godkendelse af Lærekontrakter henlagt til de offentlige Arbejdsanvisningskontorer. For København og Frederiksberg skete der ingen Ændring i den bestaaende Ordning, hvorefter Lærekontrakter godkendes af Arbejdsdirektoratet.

Under Hensyn til, at Politiet tidligere har udtrykt Ønske om at maatte blive aflastet for det Arbejde, som Lærlingeloven paalægger det, har Arbejdsanvisningskontorerne i Tiden efter Politiets Genoptagelse af sine Funktioner fortsat bestridt Hvervet som kontraktgodkendende Myndighed med Henblik paa, at der eventuelt blev tilvejebragt Lovhjemmel for at